

Rīga

30.10.2017. Nr.1020172629/A1680

Uz TAP VSS - 1080

Tieslietu ministrijai

Par likumprojektu

"Personas datu apstrādes likums"

Latvijas Pašvaldību savienība (LPS) ir izvērtējusi un **nesaskāno** likumprojektu "Personas datu apstrādes likums" (turpmāk – likumprojekts) un likumprojekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumu (anotāciju), jo ir sekojoši iebildumi.

1. Attiecībā uz likumprojekta 4. un 7. pantu. Uzskatām, ka likumprojekta 7. pants ir pretrunā ar likumprojekta 4. panta otro daļu, kas nosaka, ka "Inspekcijas darbības mērķis ir aizsargāt indivīda privātumu attiecībā uz personas datu aizsardzību". Likumprojekta 4. panta otrā daļa ir šaurāka, nekā likumprojekta 7. pantā noteiktie uzdevumi. Ņemot vērā minēto, lūdzam novērst likumprojekta 4. panta otrās daļas un 7. panta pretrunas.

2. Lūdzam skaidrot likumprojekta 7. panta 8. punktā lietoto terminu "informācijas sabiedrības pakalpojums". Lai arī likumā tiek lietoti termini, kas ir lietoti Regulā, tomēr ne no Regulas, ne Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā, nav skaidrs - par kādiem informācijas sabiedrības pakalpojumiem tiek runāts.

3. Likumprojekta II nodaļa nosaka Inspekcijas funkcijas, uzdevumus un statusu, tomēr nevienā no šīs nodaļas pantiem nav noteikti Inspekcijas pienākumi, piemēram, informēt par datu apstrādes pārbaudes rezultātiem, sniegt ieteikumus datu aizsardzības pasākumu uzlabojumiem, konsultēt utt. Ja likumprojekta 8. pants nosaka Inspekcijas tiesības, tad līdzsvaram uzskatām, ka likumprojektu nepieciešams papildināt ar Inspekcijas pienākumiem.

4. Attiecībā uz likumprojekta 8. pantu uzskatām, ka tajā norādītas Datu valsts inspekcijas tiesības ir daļēji jāizslēdz, jo tās dublē Eiropas Parlamenta un Padomes regulas Nr. 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (turpmāk – Regula) 58. pantā norādītās uzraudzības iestādes pilnvaras. Piemēram, likumprojekta 8. panta 5. punktā minētā pilnvara ir jau paredzēta Regulas 58. panta 1. punkta f)

apakšpunktā, likumprojekta 8. panta 6. punktā minētā pilnvara ir jau paredzēta Regulas 58. panta 1. punkta e) apakšpunktā.

5. Lūdzam precizēt likumprojekta 8. panta 1. punktu, nosakot precīzi, kāda veida pārbaudes var tikt veiktas (atbilstību, kādiem normatīvajiem aktiem vai pārbaūžu mērķi). Pretējā gadījumā pastāv risks, ka Inspekcija var veikt pārbaudes un piemērot administratīvo sodu par jebko.

6. Attiecībā uz likumprojekta 9. panta pirmās daļas 9. punktu, norādām, ka ņemot vērā, ka gan likumprojektā, gan Regulā ir īpaši norādīts uz uzraugošās iestādes neatkarību, ir nepieļaujami, ka laikā, kad inspekcijas direktors būs prombūtnē un to aizstās vietnieks, kura neatkarība netiks nodrošināta saskaņā ar Regulā (52. pants) norādītajiem kritērijiem. Tādējādi tiks pieļauts, ka kādā laika periodā uzraudzības iestāde neatbildīs Regulā noteiktajiem kritērijiem jeb nebūs neatkarīga, veicot savas funkcijas. Līdz ar to nepieciešams izslēgt likumprojekta 9. panta 9. punktu, un noteikt, ka persona, kas nodrošina neatkarīgas uzraudzības iestādes vadību (t.i. direktora prombūtnē) tiek apstiprināta tādā pašā procedūrā, kā inspekcijas direktors. Līdzīgi ir nepieciešams likumprojektā arī noteikt prasības ne tikai inspekcijas direktoram, bet arī direktora vietniekam, kā arī noteikt termiņu uz kuru tiek apstiprināts inspekcijas direktora vietnieks.

7. Attiecībā uz likumprojekta 10. pantu, lai nodrošinātu atbilstību Regulas 53. pantam attiecībā uz uzraugošās iestādes locekļu iecelšanas pārredzamu procedūru, būtu nepieciešams paredzēt, ka inspekcijas direktora apstiprināšanas procedūrā tiek iesaistīts ne tikai parlaments, bet arī papildus vēl cits institūts, tādējādi panākot atbilstību Regulā noteiktajiem kritērijiem. Ņemot vērā minēto, ierosinām noteikt, ka inspekcijas direktora iecelšanas procedūrā tiek iesaistīts arī Valsts prezidents, paredzot, ka tas papildus apstiprina parlamenta ievēlēto inspekcijas direktoru. Papildus lūdzam skaidrot, kādā veidā tiks identificēts potenciālais Inspekcijas direktors, kuru apstiprināšanai Saeimā varēs virzīt ne mazāk kā desmit Saeimas deputāti.

8. Lūdzam precizēt vai skaidrot, kas šā likuma izpratnē būs nevainojama reputācija, kas minēta likumprojekta 11. panta pirmās daļas 1. punktā.

9. Likumprojekta 11. panta pirmās daļas 2. punktā noteikts, ka Inspekcijas direktoram papildus latviešu valodai jāpārvalda vēl vismaz divas svešvalodas. Lūdzam skaidrot, vai persona, kura papildus latviešu valodai pārvaldīs, piemēram, ķīniešu un persiešu valodas, varēs kandidēt uz Inspekcijas direktora amatu. Gadījumā, ja šāda persona nevarēs kandidēt uz Inspekcijas direktora amatu, lūdzam precizēt likumprojekta 11. panta pirmās daļas 2. punktu.

10. Likumprojekta 11. panta pirmās daļas 4. punktu būtu nepieciešams precizēt, nosakot - tieši kāda kvalifikācija un pieredze datu aizsardzības jomā var tikt uzskatīta par atbilstošu inspekcijas direktoram. 11. panta pirmās daļas 4. punktā minētais formulējums ir ļoti vispārīgs, jo personas datu aizsardzība ir ļoti plašs jēdziens, un tādējādi var tikt interpretēts arī ļoti plaši un neatbilstoši Regulai. Tāpat uzskatām, ka augstākā izglītība

jebkurā jomā nevar tikt uzskatīta par atbilstošu Regulas 53. panta 2. punktā noteiktajam, ka uzraudzības iestādes locekļi ir jābūt kvalifikācijai un prasmēm, kuras vajadzīgas, lai pildītu savus pienākumus. Līdz ar to nepieciešams precizēt likumprojekta 11. panta pirmās daļas 4. punktu.

11. Attiecībā uz likumprojekta 11. panta pirmās daļas 5. punktu būtu jāprecizē, tieši kāda vadītāja pieredze ir nepieciešama, t. i. cik ilgā laika periodā un attiecībā uz cik sev pakļautībā esošu darbinieku vadību.

12. Lūdzam precizēt likumprojekta 13. panta 5. punktu, jo ierobežojumi Inspekcijas direktora amata ieņemšanai ir noteikti tikai 11. panta otrajā daļā.

13. Attiecībā uz likumprojekta 15. pantu ir nepieciešams vispārīgi paredzēt, kas tiek iekļauts inspekcijas darbības pārskatā, jo tādējādi ir pieļaujams, ka tas tiek sagatavots ļoti vispārējā formā, nesniedzot informāciju par uzraudzības iestādes kompetentu darbību, lai realizētu ar Regulu uzliktos pienākumus. Piemēram, ierosinām paredzēt, ka pārskatā tiek sniegta konkrēta informācija par piemērotajām Regulā noteiktajām sankcijām, tai skaitā, par Regulas 58. panta 2. punktā paredzētajām pilnvarām uzraudzības iestādei izmantošanu.

14. Nepieciešams izslēgt likumprojekta 17. pantu, jo tas dublē Regulas 58. pantu, kas nav pieļaujams, jo Regula ir tieši piemērojams tiesību akts.

15. Attiecībā uz likumprojekta 18. pantu uzskatām, ka šajā likumā nav jāreglamentē procesuālas darbības, kas nav specifiskas noteiktai jomai, līdz ar to tas ir izslēdzams. Uzraudzības iestāžu procesuālas darbības ir jāreglamentē noteiktos vispārējos procesuālos tiesību aktos.

16. Attiecībā uz likumprojekta V nodaļu uzskatām, ka, ņemot vērā daudzās jomas, kur pārziņiem un apstrādātājiem datu aizsardzības speciālistu iecelšana ir obligāta (Regulas 37. pants) ir kritiski vērtējams, noteikt kā obligātu datu aizsardzības speciālistu kvalifikācijas eksāmenu un attiecīgu iekļaušanu inspekcijas Datu aizsardzības speciālistu sarakstā, it īpaši, ja Regula neparedz, ka dalībvalstīm ir jānodrošina noteikta speciālista kvalifikācijas pārbaude. Regula paredz, ka datu aizsardzības speciālistu pārzinis iecel, pamatojoties uz viņa profesionālo kvalifikāciju, jo īpaši speciālām zināšanām datu aizsardzības tiesību un prakses jomā un spēju pildīt minētos uzdevumus. Arī citas Eiropas Savienības dalībvalstis, ieviešot Regulas prasības, nav izvēlējušās šādu ierobežojošu prasību iekļaut nacionālajos tiesību aktos, piemēram, Vācija, Lielbritānija. Tāpat ir jāņem vērā, ka Regulā noteiktajos gadījumos datu aizsardzības speciālisti esošajiem pārziņiem un apstrādātājiem (piemēram, publiskām iestādēm, kā visām valsts un pašvaldības iestādēm, un to kapitālsabiedrībām) ir jāieceļ jau līdz 2018. gada 25. maijam, un pašreiz Datu valsts inspekcija sarakstā ir iekļāvusi vien 174 datu aizsardzības speciālistu. Pašreizējā situācija jeb datu speciālistu nepietiekamais skaits un nepamatotās prasības izglītībai un kvalifikācijai būtībā pašreiz kavē visiem pārziņiem laicīgi būt gataviem Regulas ieviešanai. Papildus jāņem vērā aspekts, ka datu speciālista kvalifikācijas eksaminācija

gan pašreiz, gan arī turpmāk būs maksas pakalpojums, un tas tātad arī nākotnē nesamērīgi paaugstinās finansiālo slogu, piemēram, publiskajā sektorā, saistībā ar Regulas ieviešanu. Piemēram, pašreiz datu speciālistiem, lai kārtotu pārbaudījumu Datu valsts inspekcijā ir jāmaksā 293,01 euro (par vienu pārbaudījumu). Pēc mūsu rīcībā esošās informācijas sekmīgi ar pirmo reizi nokārto pārbaudījumu apmēram 50% pretendentu. Tas nozīmē, ka būtībā valsts un pašvaldības iestādēm ir jāreķinās ar 586,02 euro par vienas personas pārbaudījumu. Un pašreiz arī ar obligāto prasību, ka pirms pārbaudījuma ir jāveic apmācība, kuras izmaksas arī ir līdz 500 euro. Līdz ar to uzskatām, ka datu speciālistu obligāta eksaminācija nav proporcionāls pasākums, lai uzlabotu Regulas ieviešanu un līdz ar to būtu svītrojams likumprojekta 26. pants un no 27. panta būtu svītrojami vārdi “un datu aizsardzības speciālistu kvalifikācijas eksāmena kārtību, Eiropas Savienības dalībvalsts datu aizsardzības speciālista kvalifikācijas izvērtēšanas kārtību tā iekļaušanai datu aizsardzības speciālistu sarakstā, maksas apmēru par kvalifikācijas eksāmena kārtošānu un par grozījumu izdarīšanu datu aizsardzības speciālistu saraksta ziņās, kā arī minēto maksu samaksas kārtību.” Vienlaicīgi uzskatām, ka kopumā kā profesionālu kvalifikāciju apliecinošs pasākums kvalifikācijas eksāmens būtu piemērots, bet nebūtu nosakāms, kvalifikācijas eksāmena nokārtošana un iekļaušana speciālistu sarakstā kā obligāta prasība, lai pārzinim vai apstrādātājam būtu tiesības iecelt savu datu aizsardzības speciālistu.

17. Likumprojekta 26. panta otrā daļa paredz, ka pēc eksāmena nokārtošanas Inspekcijas direktors pieņem lēmumu par speciālista kvalifikācijas piešķiršanu un apliecības izsniegšanu. Lai arī likumprojekta 9. panta otrās daļas 1. punkts nosaka, ka Inspekcijas direktors savā darbībā ir neatkarīgs un pakļaujas vienīgi likumam, vienpersoniska lēmuma pieņemšana rada būtiskus korupcijas riskus. Turklāt minētā norma ir pretrunā ar likumprojekta 29. panta regulējumu. Ņemot vērā minēto, lūdzam likumprojekta 26. panta otrajā daļā vārdus “Inspekcijas direktors” aizstāt ar vārdu “Inspekcija”.

18. Lūdzam likumprojekta 27. pantā aiz vārdiem “kvalifikācijas eksāmena noteikumus un” papildināt ar vārdu “norises”.

19. Iepazīstoties ar likumprojektu, nav atrodams regulējums par to, kā persona, kas vēlēties iegūt datu aizsardzības speciālista kvalifikāciju, varēs pārsūdzēt vai apstrīdēt kvalifikācijas eksāmena rezultātus. Ņemot vērā minēto, lūdzam precizēt likumprojektu, paredzot kvalifikācijas eksāmena rezultātu pārsūdzēšanas vai apstrīdēšanas kārtību.

20. Tāpat nav skaidrs, kādā veidā noritēs kvalifikācijas eksāmens, kas to rīkos, vai Inspekcijas ietvaros tiks veidota komisija. Ņemot vērā minēto, lūdzam precizēt likumprojekta 27. pantā doto deleģējumu, kā arī papildināt anotācijas IV sadaļu, norādot izdodamo Ministru kabineta noteikumu satura galvenos virzienus.

21. Attiecībā uz likumprojekta 29. pantu, norādām, ka paredzētais regulējums likumprojektā par Eiropas Savienības dalībvalstu datu

aizsardzības speciālistu darbību Latvijā ir neskaidrs un neatbilstošs Regulai. Piemēram, likumprojekta 29. panta pirmā daļa paredz, ka neskatoties uz būtībā augsto pašreiz esošo Eiropas Savienībā jau pastāvošo speciālistu kvalifikācijas sertifikāciju un kas pašreiz notiek jau atbilstoši Regulas prasībām (atšķirībā no Latvijas), nav pamatoti un efektīvi, ka papildus Latvijā vēl tiek ieviestas papildus birokrātiskas procedūras attiecībā uz minēto datu speciālistu darbību, kurām nav sniegts nekāds praktisks lietderīgums saistībā uz personas datu aizsardzības līmeņa nodrošināšanu atbilstoši Regulai. Regula ir jāievieš visās Eiropas Savienības dalībvalstīs un nav pieļaujama nekāda Regulas prasību mainīšana nacionālā līmenī, kas attiecīgi ir saistīts ar to, ka nav pamata pastāvēt nacionālā līmenī īpašam citu valstu profesionālās atzīšanas mehānismam. Tāpat likumprojekta 29. panta pirmās daļas pēdējais teikums paredz, ka tiesības uz pagaidu profesionālo darbību Latvijā piešķir uz sešiem mēnešiem, kas ir pretrunā ar Eiropas Savienības datu uzraudzības iestāžu izteikto viedokli par to, ka datu aizsardzības speciālistu ir jāieceļ pēc iespējas uz ilgāku laika periodu, lai tādējādi nodrošinātu to kvalificētu darbību. Arī kritiski ir vērtējams paredzēt likumprojektā, ka Inspekcija citu valstu datu aizsardzības speciālistiem veiks atbilstošu valodas zināšanu atzīšanu un Latvijas normatīvo aktu zināšanu atzīšanu, jo Regulā ir noteikta īpaša kārtība, kādā darbojas uzņēmumi, kuru darbība ir vairākās valstīs. Līdz ar to ar šādu prasību var panākt neatbilstību Regulas prasībām, jo uzņēmumiem ir pieļaujams iecelt uz vienu uzņēmumu grupu vienu datu aizsardzības speciālistu.

22. Attiecībā uz likumprojekta 36. pantu norādām, ka Regula neparedz dalībvalstīm, ka tās var noteikt novērtējuma par ietekmi uz datu aizsardzību nosacījumus, to sagatavošanas un iesniegšanas kārtību, bet gan paredz, ka uzraudzības iestādes izstrādā un publisko sarakstu ar tiem apstrādes darbību veidiem, attiecībā uz kuriem ir jāveic novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību. Uzraudzības iestāde var izstrādāt un publiskot sarakstu ar tiem personas datu apstrādes veidiem, attiecībā uz kuriem nav vajadzīgs novērtējums. Minētos sarakstus uzraudzības iestāde iesniedz Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai. Līdz ar to nepieciešams izslēgt likumprojekta 36. panta otro daļu, kā arī kopumā vērtēt visa 36. panta lietderību, jo gadījumi, kad ir jāgatavo novērtējumu kritēriji ir noteikti jau Regulas 35. pantā.

23. Attiecībā uz likumprojekta 37. pantu lūdzam skaidrot, vai šā panta pirmās daļas 14. punkts attieksies arī uz pašvaldību reģistru uzturēšanu? Ja jā, lūdzam svītrot šajā punktā vārdu “valsts”.

24. Attiecībā uz likumprojekta VIII nodaļu ir nepieciešams paredzēt noteiktus gadījumus, kad ir pieļaujama valsts identifikācijas numura apstrāde, kā to paredz Regulas 87. pants. Piemēram, likumprojektā var noteikt, kādos gadījumos tomēr ir pieļaujams publiskot personu kodus, jo savādāk katrā gadījumā atsevišķi būs jāveic Regulā noteiktais novērtējums. Īpaši ir jāņem vērā, ka Regulas 87. pants nosaka, ka identifikācijas kodu

apstrādes gadījumos tam ir jānotiek vienīgi saskaņā ar atbilstošām garantijām datu subjekta tiesībām un brīvībām saskaņā ar Regulu.

25. Attiecībā uz likumprojekta 38. panta pirmo daļu un saskaņā ar likumprojekta 37. panta otrās daļas 9. punktā noteikto nepieciešams papildināt ar jomu, kur saskaņā ar nacionālajiem likumiem ir iespējama datu subjektu tiesību piekļuves tiesību ierobežojums, t.i. sociālā aizsardzība, ja sociālā darba gaitā iegūtā informācija var radīt draudus nepilngadīgas personas drošībai vai kaitēt tās interesēm.

26. Ņemot vērā pašreiz esošo praksi attiecībā uz datu subjektu informācijas pieprasījumiem un to nesamērīgo ietekmi uz pārziņiem, attiecībā uz likumprojekta 38. pantu un ņemot vērā Regulā noteikto par datu subjektu piekļuves tiesībām, būtu nepieciešams precizēt likumprojekta 38. pantu papildinot to ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Datu subjekta piekļuves tiesības nepiemēro, ja šādas informācijas sniegšana prasa nesamērīgas pūles, kā arī tehniskie un organizatoriskie līdzekļi nepieļauj personas datu apstrādi citiem personas datu apstrādes mērķiem šādos gadījumos:

- 1) ja normatīvie akti nosaka personas datus glabāšanas nepieciešamību;
- 2) datu apstrādes mērķis ir personas datu aizsardzības uzraudzība personas datu aizsardzības un drošības nodrošināšanai.”

27. Ņemot vērā nesamērīgo laika periodu, par kuru pašreiz datu subjekti var saņemt informāciju par datu saņēmējiem (piemēram, praksē tie var būt pat par 10 gadu periodu un vairāk), kas attiecīgi rada nesamērīgas pūles un tehniskos un organizatoriskos līdzekļus (t.sk. finanšu līdzekļus), lai to nodrošinātu, nepieciešams likumprojekta 38. pantu papildināt ar daļu šādā redakcijā:

“(4) Datu subjekts var saņemt informāciju par personas datu saņēmējiem vai saņēmēju kategorijas, kam personas dati ir izpausti pēdējo trīs gadu laikā.”

28. Likumprojekta 39. panta neatbilst Regulai, jo Regula neparedz šādu izņēmumu piemērošanu dalībvalstīs. Līdz ar to nepieciešams 39. pantu izslēgt no likumprojekta.

29. Nepieciešams likumprojektā (un tieši likumprojekta VII nodaļā) noteikt, ka gadījumos, kad pakalpojumi (kas nav informācijas sabiedrības pakalpojumi) tiek piedāvāti un tos izmanto tieši nepilngadīgas personas un to pieļauj tiesību akti, informācija, par kuru Regulas 13. un 14. pants nosaka, ka tā tiek sniegta datu subjektiem, ir jāsniedz nevis to likumiskajiem pārstāvjiem, bet gan tieši nepilngadīgajai personai, kam tiek sniegts pakalpojums. Protams attiecīgi pielāgojot informācijas sniegšanas formu un saturu.

30. Attiecībā uz likumprojekta 47. pantu uzskatām, ka nepieciešams to būtiski papildināt un precizēt, jo Regula paredz, ka personas attēls ir īpašu kategoriju personas dati, kam nepieciešama papildus un augstākā līmeņa aizsardzība, bet vienlaikus pastāv augsti sabiedrības drošības riski publiskajā telpā. Piemēram, likumprojektā ir nepieciešams noteikt

gadījumus, kad ir pieļaujams, ka tiek veikta publiski pieejamas zonas videonovērošana un kādos gadījumos tiek uzskatīts, ka pastāv ļoti svarīgas sabiedrības intereses, kad ir pieļaujama publiski pieejamas zonas videonovērošana. Ja tas netiek noteikts likumprojektā, tad katram pārzinim atsevišķi ir jāveic novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību.

31. Attiecībā uz likumprojekta 47. pantu jeb videonovērošanas ierakstiem un tur esošajiem personas datiem ir nepieciešams precizēt praksē realizējamo datu subjektu tiesību procedūru. Piemēram, datu subjektu informēšana par videonovērošanu. Pašreiz Regulas 13. un 14. pants paredz ļoti apjomīgu informāciju, kas jāsniedz datu subjektiem. Attiecīgi praksē tas nozīmē ļoti liela apjoma informatīvās zīmes, izvietojuma neiespējamību noteiktās situācijās, kā arī pēc būtības pretrunu ar Regulā noteikto, ka informācija jāsniedz skaidrā un saprotamā formā. Līdz ar to, lai praksē tiktu viennozīmīgi interpretēts, kāds informācijas apjoms ir jāsniedz pārzinim videonovērošanas kontekstā, nepieciešams noteikt minimālo sniedzamās informācijas apjomu un citu obligāti sniedzamo informāciju, kas tiek sniegta jau citos publiskos resursos (piemēram, pārzinju mājaslapās). Tāpat būtu jānosaka, kad vispār ir jāsniedz informācija datu subjektiem par videonovērošanu, t.i. tādos gadījumos, kad videonovērošana ir tieši vērsta uz noteiktu fizisku personu.

32. Attiecībā uz likumprojekta 48. pantu par atbildību datu aizsardzības jomā ir papildus minētajā pantā jāparedz, ka gadījumos, kad personas datu apstrādi veic privātpersonas, bet tās to dara publisku personu uzdevumā, tai skaitā - kā deleģētu pārvaldes uzdevumu. Tātad var uzskatīt, ka personas datu apstrāde attiecas uz publisko jomu, nosacījumi par administratīvo naudas sodu piemērošanu jāpiemēro uz tām kā publiskām personām, kā to paredz likumprojekta 48. pants.

33. Attiecībā uz likumprojekta Pārejas noteikumu 3. punktu, uzskatām, ka tas ir pretrunā ar Regulā (52. pants) noteikto ņemot vērā, ka pašreiz Datu valsts inspekcija pilnībā neatbilst Regulā uzraudzības iestādēm noteiktajam neatkarības statusam. Līdz ar to, atstājot Pārejas noteikumu 3. punktu šādā redakcijā, tiek pieļauts, ka Latvijā uzraudzības iestāde turpinās nebūt neatkarīga vēl vismaz vairākus gadus. Vēršam uzmanību uz to, ka personas datu aizsardzībā viens no galvenajiem efektīvas personas datu aizsardzības pamatkritērijiem ir neatkarīgas uzraudzības iestādes pastāvēšana.

34. Lūdzam papildināt anotācijas III sadaļu jautājumā par ietekmi uz pašvaldību budžetiem un anotācijas VII sadaļu jautājumā par likumprojekta izpildes nodrošināšanu un ietekmi uz institūcijām. Saskaņā ar Regulas nosacījumiem datu aizsardzības speciālists pašvaldībā ir obligāts. Vēršam uzmanību uz to, ka šādas prasības izpilde atstāj ietekmi gan uz pašvaldību budžetiem, gan personālsastāvu.

35. Vēršam uzmanību uz to, ka valsts un pašvaldības ir sākušas darbu pie 2018. gada budžeta un prognozējams, ka šis likumprojekts Saeimā tiks pieņemts jau pēc nākamā gada valsts un pašvaldību budžetu

apstiprināšanas. Rezultātā pašvaldības nevarēs iestrādāt budžetos papildus nepieciešamo finansējumu speciālistu atalgojumam.

Lūdzam ievērot Likuma par budžetu un finanšu vadību 10. panta otro daļu, kas nosaka, ka, ja pēc valsts budžeta likuma stāšanās spēkā Saeima pieņem likumus vai Ministru kabinets — lēmumus, kuri kārtējā saimnieciskajā gadā izraisa pašvaldību budžetu izdevumu palielināšanos vai to ieņēmumu samazināšanos, tad šādos likumos vai lēmumos ir jānorāda, no kādiem valsts budžeta līdzekļiem tiks segts pašvaldību budžetu izdevumu pieaugums vai ieņēmumu samazinājums.

Priekšsēdis

Gints Kaminskis

30.10.2017. 14:08

2818

Kristīne Kinča, Padomniece juridiskajos jautājumos

67508526, 26818781, kristine.kinca@lps.lv

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.